

Tyršova ZŠ a Mš Jinonice

Bára Erlichová a Kristýna Hájková

Jan Krupka

Náš pamětník Jan Krupka se narodil v roce 1946. Odmaturoval roku 1965 na střední průmyslové škole. Tehdy mu bylo 19 let. Dále jeho studium pokračovalo na Filozofické fakultě Karlovy Univerzity, kde pan Krupka také později přednášel. Tam ho však udal student...

„Napsal dopis na odborný výbor KSČ se sídlem na Staroměstském náměstí, kde později byla banka, že ve svých přednáškách cituji více anglosaskou literaturu, než ruskou a sovětskou.“

Trestem pana Krupky za citaci anglosaské literatury bylo, že si musí předplatit rudé právo a na jeden rok bude pracovat jako dělník automobilových závodů Klementa Gotwalda v Mladé Boleslavi.

„Jednoho dne k tomu pásu, kde jsem pracoval přišla delegace.“

„Řekli mi , abych okamžitě s nima šel.“

Pana Krupku odvezli do pražského Černínského paláce černou tatrou. Po chvíli si ho předvolal ministr zahraničních věcí Chňoupek a chtěl po něm, aby jeho dcerám umožnil složit zkoušku na fakultě.

„Jak to bylo, když jsem pracoval na tom pásu...“

Jedna z dcer později zkoušku opravdu složila.

Po rozhovoru s panem ministrem pan Krupka odešel zpět za vrátným.

„Pane vrátný, soudruh rozhodl, že máte zařídit, abych byl odvezen zpátky do Mladé Boleslavi. On okamžitě začal telefonovat a byl jsem odvezen do Mladé Boleslavi.“

Tři dny na to jeho roční trest skončil. Poté se rozhodl emigrovat do Vídně za rodiči. Zde dostal azyl a nastoupil jako docent na univerzitu.

Už jako student pan Krupka zažil několik dobrodružství, například na konci šedesátých let, když jezdil studovat do Berlína...

„ Já jsem každý měsíc jezdil domů s kolegou ještě vlakem.“

„ Na Bad Schandau byla kontrola východoněmeckých celníků a policistů. Ta spočívala v tom , že člověk odevzdal pas a vysokoškolský index a povolení, což byla taková knížečka. „

Pana Krupku i jeho kamaráda si odvedli z vlaku vojáci. Ani jeden z nich netušil proč. Jeli na výslech, který končil vězením. Tam mu sebrali všechno oblečení až na košili.

„V jedné chvíli se mně chtělo na záchod, na malou stranu a tak jsem zabouchal na ty dveře a oni přišli a já že chci na záchod.“

Když přišli k záchodu, pan Krupka si někoho všiml a využil příležitosti.

„Ten voják s tím bajonetem čekal venku a já jsem si všiml, že vedle mě stojí ajznboňák.“

„ Já jsem řekl pane, já mám na vás prosbu. Já jsem tady zavřenej. Můžete zavolat mojí mámě?“

Mezitím, co si pan Krupka odskočil, si Ajznboňák opakoval telefonní číslo jeho mámy. Hned další zastávku v Děčíně, jí zavolal. Ta to hned začala řešit.

„ To moje máma byla taková rázná, ona byla středoškolská profesorka. Pracovala se studenty , taková řízná dáma, tak hned to rozjela...

Nakonec se ukázalo, že právě v den jejich návratu se v Praze upálil Jan Palach, a proto byli vyslýcháni studenti, kteří ho mohli znát. Pan Krupka Jana Palacha sice znal, ale nestýkali se a o jeho smrti ani nevěděl.

Pan Krupka žil střídavě v České republice a Rakousku. Dnes pan Krupka pracuje na úřadě městské části Prahy 5 a je v důchodu.

S panem Krupkou jsme si to velice užili. Jeho příběhy nás ohromily. Děkujeme mu za to, že si na nás udělal čas. Také děkujeme panu učiteli že měl s námi pevné nervy.

